

XX гасыр азагы XXI гасыр башы балалар шагыйрьләре ижатында милли кыйммәтләр чагылышы. Сабантуй.

Актаныш муниципаль районы Чуракай
төп гомуми белем бирү мәктәбе татар теле һәм
әдәбияты укытучысы Салахов Рамил Жәмигънур улы

1. Кереш.

Кеше туа... Ундырышлы жиргә төшкән бөртек кебек, ул, тамыр жибәрәп, якыннарын сөендереп үсеп китә алырмы, жимешләрен биреп куандырырмы, әллә инде рәхимсез жылларга элгеп, эрәм булып юкка чыгармы? Бу сорау- мәңгелек. Борынгы төрки бабаларыбыз да, безнең кебек, тынычлыкта, бәла-казасыз яшәргә омтылганнар. Әледән-әле чыгып торган бәла-казадан котылу юлларын эзләгәннәр. Алар сагалап торган куркынычларны да, уңышларын да янәшәдәге ниндидер яман һәм яхшы көчләрдән килә дип исәпләгәннәр. Борынгы бабаларыбыз, тормыш вакыйгаларын аңлату белән бергә, тормышларын жиңеләйтү өчен, махсус кагыйдәләр дә уйлап тапканнар. Мәсәлән, кеше ялгызы гына кара урманга керсә, аны Шүрәле кытыклап үтерә, дигәннәр. Я булмаса, караңгы төшкәч, ялгызың гына су коенырга керсәң, су анасы ала, дигәннәр. Чөнки кеше алай-болай суга кереп бата башласа, кичкә таба елга буенда аңа беркем дә ярдәм итә алмый бит, ул тончыгып үлсә мөмкин. Нәтижәдә, бала адашмый һәм суга батмый исән кала. Ә инде бабаларыбыз, кабиләләргә жыелып, бер урынга төпләнеп утыргач, кешеләрнең борчылу сәбәпләре үзгәрә. Моңа кадәр төп бурыч табигать көчләрен аңлап жиңү булса, хәзер инде яңа төзелгән жәмгыятьне дә саклап калырга, аны үстерергә кирәк була. Аерым кешеләрнең һәм гаиләләренң язмышы хәзер жәмгыять иминлегенә бәйле булганга, халык үзенең көчен жәмгыятьне ныгытуга багышлый. Жәмгыять тотрыклы булуы белән көчле. Ул үзенең иң зур байлыгын- күп буыннар туплаган тормыш тәҗрибәсен- яңа шартларда да саклап калу өчен көрәшә, буыннан буынга тапшыра. Кешеләр көндәлек тормышта мөмкин кадәр азрак ялгыш ясарга тиешләр. Башкалар ясарга өлгергән ялгышны кабатламасаң, тормышта күп мәшәкәттән котылырга мөмкин. Ләкин моның өчен башкалар ялгышын белергә кирәк. Шулай итеп чараларга, эсәрләргә әйләндергән. Шулай итеп йолалар, гореф-гадәтләр формалашкан. Әгәр татар теленең аңлатмалы сүзлегенә (3 томда, Казан, Татарстан китап нәшрияты) күз салсак, **йола** төшенчәсенә болайрак аңлатма бирелгән:

йола и. 1. Теге яки бу халыкның яшәшәненә борыннан кереп урнашкан тормыш-көнкүреш традицияләрен яки дини кануннарны үтәүгә бәйләнешле тәртип һәм гадәтләр; гореф-гадәт. *Туй йоласы*. Карл Федорович. *Татар йолаларын белүдә без бик наданнарбыз икән әле, Насыр Хөсәенович*. М.Гали.

2. Күпчелек тарафыннан кабул ителеп, гадәткә кереп киткән нинди дә булса күренеш. *Хәзер инде кыз ябыштырып чыгару йола булып китте..* Г.Камал.

Гореф-гадәт. жый. И. 1. Билгеле бер халыкның тарихи үсеш традициясе белән килә торган, көнкүрешкә караган яки дини йолалар. *Татар халкының этнографиясе, гореф-гадәтләре һәм йолалары белән кызыксынып йори торган*

бу кызыклы профессор белән Габденнасыр ... Ибраһим Халфин өендә танышкан иде. М.Гали.

2. Гадәт, тәртип. *Сөләйман бу “кафе”да еш кына булганлыктан, анда мондагы барлык гореф-гадәт таныш иде.* К.Тинчурин.

Илебез капиталистик юнәлеш белән кереп киткәнлектән, һәр кеше, жәмгыятьтән аерылып, бары тик үз-үзен генә, үз гаиләсен генә кайгыртуга күчкәнлектән, соңгы елларда буыннан-буынга, чорладан-чорга күчә барган гореф-гадәтләр чылбыры өзелде. Бүгенге идеология үзгәргән авыр, болганчык заманда татар халкының күпгасырлык тормыш тәҗрибәсеннән алынган гореф-гадәтләренң, йолаларының искереп тоныклана баруы белән аларның рухи кыйммәтләренң югалу проблемасы килеп туды. Һәм шуңа күрә мин XX гасыр азагы XXI гасыр башы балалар шагыйрьләре ижатына таянып, халкыбызның иң гүзәл йоласы- хезмәт бәйрәме- Сабантуй бәйрәменә тукталдым. Максатым- халкыбызның күп гасырлар дәвамында жыйналган рухи хәзинәсен, гореф-гадәтләрен, зур әхлакый кыйммәткә ия булган мәдәни чараларын бүгенге буын укучысына тапшыру.

II. Төп өлеш.

Сабантуй – элек-электән халкыбызның һәрчак яратып, зур күтәрәнкелек белән үткәрелә торган олы бәйрәме ул. Халык йолаларын өйрәнүче этнографлар да аның белән күптән кызыксынганнар, ләкин аларның төп игътибары нигездә майдан өчен бүләк жыю тәртибенә һәм майданның үзенә, аннары жиңүчеләрне бүләкләү мизгеленә юнәлтелгән. Язгы йолалар исә сабантуй белән бәйләнештә каралмаганнар, аның белән берлектә өйрәнелмәгәннәр. Сабантуй исә иртә яздан башлап үткәрелә торган тулы бер йолалар, күңел ачулар, ярыш-бәйгеләр тезмәсе ул. Алар язын кар эреп жир ачыла

башлаган көннәрдән алып язгы чәчүгә кадәр үткәрелгән. Бу бәйрәмнең башка үзенчәлекләре дә бар: аны үткәрү өчен төгәл билгеләнгән календарь көн генә түгел, атнаның аерым көне дә юк. Монда бөтенесе елның нинди булуына, карның ничек эрүенә һәм жирнең чәчү өчен кирәк дәрәжәдә эзер булуына бәйле. Моңы авыл картлары киңәшләшеп хәл иткәннәр, бәйрәмне үткәрү турында авыл кешеләренә әйткәннәр. Сабантуй түбәндәге тәртиптә үткән:

- халыктан жыйган азык-төлектән балаларга ботка пешереп ашату (карга боткасы, дәрә боткасы);
- балаларның манган йомырка жыюы;
- ат менгән егетләрнең йомырка жыюы һәм аны пешереп ашавы – сөрән сугу;
- танымаслык булып киенгән ирләрнең йомырка жыеп йөрүе (жәяүле сөрән);
- майдан өчен бүләк жыю;
- майдандагы ярыш-бәйгеләр;
- яшьләрнең кичке уены.

Сабантуй – олы бәйрәм һәм аңа хәзерлек алдан ук башланган. Хатын-кызлар өй жыештырган, бөтен нәрсәне чистартканнар. Ирләр исә ишегалдын, урам тирәләрен себергәннәр, чүп-чарны жыештырганнар, бәйрәм көнгә лаек нигъмәтләр эзерләгәннәр. Бу көнне яшьләр уңанлыкта-булганлыкта сыналганнар, үзләренә пар сайлаган, күз атып йөргән ярлары алдында “имтихан” тотканнар. Сабантуй батырына уңган килен бүләге- чигүле сөлге эзерләнгән.

Мин бүгенге хезмәтем белән тулы йолалар циклының бары тик берсе- бәйрәм көнен тасвирлаган шагыйрьләребез ижатын баян итәргә булдым. Сабантуй турында үзләренең әсәрләрендә берничә жөмлә белән генә булса да тукталмаган язучы, шагыйрь бар микән? Чөнки ул үзенең иң гүзәл, саф мизгелләре белән кабатланмас яшьлек хатирәләре булып безнең күнелләргә кереп урнашкан. Зур тормыш юлына аяк басарга хәзерлек этабы ул сабантуй, дисәк тә дәрәс булып. Ә шагыйрьләребез ижатына якынрак килсәк, яраткан балалар шагыйре Шәүкәт Галиевнең “Сабантуйда жиңелгән малай” шигырендә житмеш бабадан калган көрәшкә ашкынып чыккан бер кечкенә малай тасвирлана. Ярыш-ярыш инде, үзеннән зуррак малайга туры килеп, жиңелү ачысын да татырга туры килә:

...Майданга беренче керде,

Беренче бирешүе,

Горур атлап чыгып килә,

Сизелми килешүе.

Жиңелү гарлеген бүген

Егетләрчә жиңәчәк.

Аһ итәр әле Сабантуй,

Котлар аны киләчәк!

Фәнис Яруллинның “Бүген бездә сабантуй” шигыренә игътибар итсәк, татар халкының кунакчыллыгына, үз бәйрәменә башкаларны да чакыруына, кунак итә белүе белән горурланасын:

Карасагыз — бәйрәм бар,

Сусасагыз — әйрән бар.

Ял итәрсез — арсагыз,

Үкенмәссез — барсагыз.

Ә безнең якташыбыз- Сөн буе егете- балаларның яраткан шагыйре Роберт Миңнуллинның “Сабантуйда “ шигырендә бәйрәмдәге бер ярыш мизгеле- колга башына менү ярышы сурәтләнә. Һәм үзенә генә хас юмор белән гадәтенчә шартып та ала: колга башына менгәндә менгән иде дә безнең малаебыз, төшүе менүгә караганда да кыенрак икән бит! Дан-шөһрәте дә кирәкми:

Ычкынды, жиргә очты,

Йоны гына — учымда.

Өтәч урынына мин

Калдым колга очында.

Кирәкми этәчегез,

Кирәкми бүләгегез —

Мине алырга гына

Менегез берәрегез!

Шулай ук бәйрәмнең тагын бер үзенчәлеген искәртә Роберт Мөгәллимович үзенең “Сабан туен күрми калганмын” шигырендә- ул да булса, сабантуй бәйрәме ул- күптән туган авылына, эти-әннине янына, туганнары, дуслары янына кайтырга теләп тә кайталмый йөргәннәрнең очрашу бәйрәме дә икән бит!

Якташыбыз Ләбиб Лерон “Сабан туге, сабан туге...” шигырендә безнең бәйрәмнәр, йолалар белән таныш булмаган башка берәр планета кешесе күрсә, шаккатыр иде. Әле мин хәзер дә шаккатудан арына алмадым, ярыш мизгелләрен күзәтеп, ди шагыйрь:

Өгәренки-мәгәренки,
Көтмәгәндә алай-болай,
Очар тәлинкадән ялгыш
Төшөп калса берәр малай...
Нинди булыр икән уе —
Күрсә безнең сабан туен?..

...Торыр микән хэйран калып? ...
Нәп-нәкъ шулай булыр иде,
Миндәй хэйран калыр иде.

Балалар шагыйрьләре генә түгел, инде әйтөп узуымча, яраткан бәйрәмебез турында язмаган берәр язучыбыз, шагыйребез бар микән? Лена Шагыйрьжанның “Яшә, Сабан туе” шигырендәге түбәндәге сүзләре:

Синәң хакка пешә
Бәләш, коймаклары.
Сиңа башын ия
Хужа, кунаклары,
Эльмира Шәрифуллинаның “Сабантуй” шигырендәге
Сабантуймы, Сабантуй —
Уеннар туе бит ул,
Тәм-томнар сые бит ул,
Жиңүләр уе бит ул, -сүзләре безне кесә тулы көмеш акчаларыбыз белән төрле тәм-томнар белән сыйланып йөргән балачагыбызга кайтарып куя.

Мөдәррис Әгъләмов “Сабантуй” шигырендә бу көнне илен, халкын, милләтен яратучы яшә буын тәрбияләнүен күрә:

*Сабантуйларда да алга карый халык,
Көрәштерә башлый нәниләрдән алып.*

Сөлгеләр тотыла, һәр авыл
Батырын күзәтә, билгеле...
Мәйдан күк кысыла йөрәкләр:
— Бирмә билеңне!
— Бирмә-ә-ә...
Дошманнар таптаса жиреңне,
Сорамый: «Син батыр идеңме?»
Мәйдан күк кысыла бар халык:
— Бирмә илеңне!
— Бирмә!

Азнакай шәһәрәндә яшәп ижат итүче Резеда Шәрипованың “Бүген бездә сабантуй!” дип исемләнгән шигырьләре циклына бу бәйрәмнең, халык әйтмешли, энәсеннән жебенә кадәр барлык нечкәлекләре баян ителгән шигырьләре тупланган. Сабыйның бәйрәмгә бару вакытын ничек кенә житкерергә белмәве, иртән торуына тәмле ис бөркеләп торуы, кунаклар килүе- һәммәсе-һәммәсе дә бик урынлы кулланылган дияр идек.

Кунаклар килгәнче мин дә
Торып урынны жыйдым.
Чәчемне тарап, өр-яңа
Күлмәгем киеп куйдым.
Үтми дә үтми һич вакыт,

Ничек түзеп торасы,
Әллә инде сәгать угын
Алга таба борасы?

Базарны хәтерләткән сәүдә нокталарын да Резеда Шәрипова образлы итеп сурәтләп китә:

Елан кебек бормаланып
Тезелде озын чират.
Куандырды сатучылар
Тундырма белән сыйлап.

Көрәш ярышы, колгага менү, капчык сугышы, аркан тартышу, чиләк белән су ташу, гер күтәрү, катыктан акча эзләү, чүлмәк вату, кашык кабып йөгөрү, бигрәк тә капчык киеп йөгөргән малайның егылып та еламавы, үжәтлек белән һаман да башкалар артыннан чабуы бик оста тасвирланган:

Яшел чирәмгә сузылып
Ятканны сизмәдем дә,
Башкалар узып киткәнен
Күрдем дә, күрмәдем дә!
Сикереп торып, ачудан
Томрылдым алга табан.
Үжәтлек бушка китмәде,
Беренче килдем – арттан!

“Чабышкылар килә!” шигыре атларга карата бабаларыбыздан ук килгән мэхәббәт белән сугарылган. Азактан килгән атка да бүлүк бирелүен сокланырлык итеп тасвирлый.

Тояклардан утлар чәчеп,
Чабышкылар килә.
Жиңү тәмен иярлэгән
Ат та хәтта белә!
Муенына чиккән сөлге
Салу белән аның,
Жиденче катына күкнең
Аша ярсу жаны.
Артта калган бахбай гына
Бик тә, бик тә боек,
Күзләренә яшь эленгән
Жиңелгәннен тоеп.
Чәчәкләрдән тәкыя үреп
Килдем дә янына,
Сыйпап, назлап ялларыннан
Элдем муенына.
Башын чөеп аргамагым
Кешнәп аваз салды.
Мөгаен, ул бүлөгемнән
Бик кәнәгать калды.

Ә инде бәйрәм гармунсыз буламы соң? Татарча жырлап та биемәгәч, нинди Сабантуй булсын, ди, инде? Резеда Шәрипова татарның дәртле бию көйләренә дә урын биргән:

Өздерең уйный гармун,
Һәр тарафта уен-моң.
Килешеп тора көе,
Уртага чыгып бие!
Ялындырып тормачы,
Чакырганны бормачы!
Бие-бие жылкенеп,
Мәйдан торсын селкенеп!
Осталыгың күрсеннәр:
-Их, шәп баса!- дисеннәр.

Татар халкы элек-электән тырышып эшли дә белгән, башкаларны шаккаттырып, сокландырырлык итеп ял да итә белгән. Әм ялның да әле ниндиен! Яшь буынны шул ял вакытлары белән гадел дә, горур да, көчле дә, елгыр да, житез дә, пөхтә дә, тырыш та булырлык итеп тәрбияли дә белгән. Милли бәйрәмебез турында әсәрләр бик күп һәм аларның барысына да тукталу мөмкин дә түгел. Ләкин

шушы кыска гына күзәтүдән дә бәйрәмнең максаты, аның яшь буынны тәрбияләүдәге иксең-чиксең кодрәте күренеп тора.

III. Йомгак.

Бүгенге идеология үзгәргән авыр, болганчык заманда татар халкының күпгасырлык тормыш тәҗрибәсеннән алынган горейф-гадәтләренән, йолаларының искереп тоныклана баруы белән аларның рухи кыйммәтләре югала, дигән идем. Фәнни-эзләнү эшен язу чорында түбәндәге нәтиҗәгә киләбез: чыннан да бик күп йолалар кулланылмый башлаган дәвердә арада иң сакланганы һәм тәрбияви әһәмияте югалмаганы әлегә- Сабантуй.

Әлбәттә, борынгыдан бүгенге көннәргә кадәр сакланып килгән милли бәйрәмбез турында әсәрләр күп, әле киләчәктә дә иҗат ителер, чөнки бәйрәм үзе дә эчтәлеген еллар үтү белән үзгәртә, өстәмә ярышлар кертелә, ярыш кагыйдәләре үзгәрә, яңа буын шагыйрьләре, язучылары үсеп чыга. Ләкин иң әһәмиятлесе- балалар шагыйрьләре иҗаты аркылы халкыбызның күп гасырлар дәвамында жыйналган рухи хәзинәсе, горейф-гадәтләре, зур әхлакый кыйммәткә ия булган мәдәни чаралары бүгенге буын укучысына, балаларга тапшырылуы.

Инде дөнья күргән әсәрләр- басылып, укучысына житкерелгән әсәрләр- бер-берсен тулыландырып, сабантуй күренешләрен бөтен барлыгы белән тасвирлыйлар. Киләчәктә дә татар милләтен еракларга танытуда үз өлешен кертеп, милли бәйрәмбез озын гомерле булсын, аны тагы да еракларга ишеттерерлек әсәрләр иҗат ителеп, балаларыбызны тәрбияләсен иде дигән теләктә мин фәнни эшемне тәмамлайм.

IV. Файдаланылган әдәбият исемлеге.

1. Әдәбият: Татар урта гомуми белем бирү мәкт. 9 нчы с-фы өчен дәреслек. /А.Г.Яхин.-Казан: “Мәгариф”, 2006./
2. Татар теленең аңлатмалы сүзлеге./3 томда: Т.1.,2.-Казан. Татарстан китап нәшрияты. 1977./
3. Галиев Ш. Сабантуйда жинелгән малай: шигырь // Жәлалова, А.Татар әдәбияты: хрестоматия.- Казан: ТаРИХ, 2003.- Б.70-71
4. Мирза Мөхәммәт. Сабантуй: шигырь // Мирза, Мөхәммәт. Кийек каз юлында: шигырьләр, газәлләр, поэмалар.- Казан, 2003.- Б.294-298.
5. Рәхим, Г. Сабан туе: шигырь // Рәхим, Г. Сайланма әсәрләр. 2 том. – Казан : Татар. кит. нәшр., 2003.- Б. 199.
6. Әюп, Х. Сабантуй: шигырь // Татарстан.- 1996.- № 8.- Б.69.
7. Миңнуллин Р.М. Сабантуй бүген бездә!; Тәкә; Кульяулык; Чүлмәк вату: шигырьләр // Р.М. Миңнуллин. Күчтәнәч: шигырьләр.- Казан: Мәгариф, 1995.- Б.68-70.
- 8.Зәйнашева Г. Сабан туенда: шигырь / Г. Зәйнашева // Аҗаган.- 1994.- № 1.- Тышл. Б 3
- 9.Рәхмәт Б. Сабантуенда: шигырьләр, әкиятләр, табышмаклар һәм башваткычлар.- Казан, 1977.- Б.7-15.
10. Роберт Миңнуллин. Сабантуйда Иң матур сүз : ата-аналар һәм балалар бакчасы тәрбиячеләре өчен хрестоматия.- Казан : Мәгариф. 2000.- 335 б.